

Vec C-492/22 PPU

**Zhrnutie návrhu na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 98 ods. 1
Rokovacieho poriadku Súdneho dvora**

Dátum podania:

22. júl 2022

Vnútroštátny súd:

Rechtbank Amsterdam

Dátum rozhodnutia vnútroštátneho súdu:

22. júl 2022

Odvolaťel':

CJ

Odporca:

PRACOVNÝ DOKUMENT

Predmet konania vo veci samej

Právny spor sa týka väzby osoby v Holandsku, ktorá tam bola zadržaná na základe európskeho zatykača vydaného poľským súdom, a jej odovzdanie bolo odložené rozhodnutím Officier van Justitie (Prokurátor, Holandsko), pretože sa proti nej v Holandsku vedie trestné konanie za spáchanie iného trestného činu, ako je skutok uvedený v európskom zatykači, a hľadaná osoba sa odmietla vzdať svojho práva byť prítomná v rámci holandského trestného stíhania.

Predmet a právny základ návrhu na začatie prejudiciálneho konania

Návrh sa v zásade týka otázky, či (i) iný orgán, ako vykonávajúci súdny orgán môže, rozhodnúť o odklade odovzdania v rámci európskeho zatykača a (ii) ak nejde o takýto prípad, za akých okolností môže vykonávajúci súdny orgán odložiť odovzdanie.

Článok 267 ZFEÚ

Prejudiciálne otázky

I. Bráni článok 12 a článok 24 ods. 1 rámcového rozhodnutia 2002/584/SVV v spojení s článkom 6 Charty základných práv Európskej únie tomu, aby hľadaná osoba, ktorej odovzdanie na účely výkonu trestu odňatia slobody bolo právoplatne povolené, avšak bolo odložené „s cieľom, aby túto osobu bolo možné súdne stíhať vo vykonávajúcim členskom štáte... za iný skutok, ako je trestný čin uvedený v európskom zatykači“, zostala vo väzbe počas celej doby trestného stíhania na účely výkonu európskeho zatykača?

II. a. Má sa rozhodnutie o využití právomoci odložiť odovzdanie podľa článku 24 ods. 1 rámcového rozhodnutia 2002/584/SVV považovať za rozhodnutie o výkone [európskeho zatykača], ktoré má podľa článku 6 ods. 2 rámcového rozhodnutia 2002/584/SVV s prihliadnutím na jeho odôvodnenie 8 prijať vykonávací súdny orgán?

b. Ak áno: vedie skutočnosť, že toto rozhodnutie bolo prijaté bez účasti vykonávajúceho súdneho orgánu v zmysle článku 6 ods. 2 rámcového rozhodnutia 2002/584/SVV k tomu, že hľadanú osobu viac nemožno držať vo väzbe na účely výkonu európskeho zatykača, ktorý bol voči nej vydaný?

III. a. Bráni článok 24 ods. 1 rámcového rozhodnutia 2002/584/SVV v spojení s článkami 47 a 48 Charty základných práv Európskej únie tomu, aby sa odovzdanie hľadanej osoby na účely trestného stíhania vo vykonávajúcim členskom štáte odložilo len preto, že hľadaná osoba sa

po opýtaní nechce vzdať svojho práva byť prítomná v rámci tohto trestného stíhania?

b. Ak áno: na aké okolnosti musí vykonávajúci súdny orgán prihliadať pri svojom rozhodovaní o odklade skutočného odovzdania?

Relevantné ustanovenia práva Únie a vnútroštátneho práva

Právo Únie:

Rámcové rozhodnutie Rady 2002/584/SVV z 13. júna 2002 o európskom zatykači a postupoch odovzdávania osôb medzi členskými štátmi (Ú. v. ES L 190, 2002, s. 1; Mim. vyd. 019/006, s. 34) v znení zmenenom rámcovým rozhodnutím Rady 2009/299/SVV z 26. februára 2009 (Ú. v. EÚ L 81, 2009, s. 24) (ďalej len „rámcové rozhodnutie 2002/584/SVV“): článok 6 ods. 2, články 12, 23 a 24

Rámcové rozhodnutie Rady 2008/909/SVV z 27. novembra 2008 o uplatňovaní zásady vzájomného uznávania na rozsudky v trestných veciach, ktorými sa ukladajú tresty odňatia slobody alebo opatrenia zahŕňajúce pozbavenie osobnej slobody, na účely ich výkonu v Európskej únii (Ú. v. EÚ L 327, 2008, s. 27), v znení zmenenom rámcovým rozhodnutím Rady 2009/299/SVV z 26. februára 2009 (ďalej len „rámcové rozhodnutie 2008/909/SVV“).

Holandské právo:

Wet van 29 april 2004 tot implementatie van het kaderbesluit van de Raad van de Europese Unie betreffende het Europees aanhoudingsbevel en de procedures van overlevering tussen de lidstaten van de Europese Unie (Overleveringswet) (zákon z 29. apríla 2004 o prebratí rámcového rozhodnutia Rady Európskej únie o európskom zatykači a postupoch odovzdávania osôb medzi členskými štátmi Európskej únie [zákon o odovzdaní], Stb. [holandská zbierka zákonov] 2004, 195) v neskôr zmenenom znení (ďalej len „zákon o odovzdaní“): článok 1 písm. e), článok 27 ods. 2, články 33, 34, 35 a 36

Zhrnutie skutkového stavu a konania vo veci samej

- 1 Poľský súd vydal 31. augusta 2021 európsky zatykač (ďalej len „EZ“) na účely výkonu trestu odňatia slobodu v dĺžke dvoch rokov, ktorý mu bol uložený za trinásť trestných činov, napríklad za „organizovanú alebo ozbrojenú krádež“, ktoré sa majú posudzovať podľa článku 2 ods. 2 rámcového rozhodnutia 2002/584/SVV.
- 2 Hľadaná osoba bola zaistená 9. apríla 2022 na účely výkonu tohto EZ v Holandsku.
- 3 Vykonávajúci súdny orgán, Rechtbank Amsterdam (súd v Amsterdame, Holandsko) nariadil 2. júna 2022 vzatie hľadanej osoby do väzby. Dňa 16. júna

2022 povolil jej vydanie do Poľska. Proti poslednému uvedenému rozhodnutiu nie je prípustný nijaký opravný prostriedok.

- 4 Hľadaná osoba bola v Holandsku v prvom stupni odsúdená za iný skutok, ako za trestný čin uvedený v EZ, konkrétne za vedenie motorového vozidla bez vodičského oprávnenia. Kantonrechter in de Rechtbank Den Haag (Kantonálny sudca súdu v Haagu, Holandsko) 15. decembra 2021 uložil hľadanej osobe za tento skutok pokutu vo výške 360 eur ako náhradu za trest odňatia slobody v dĺžke 7 dní. Proti tomuto rozsudku sa hľadaná osoba odvolala. Toto odvolanie sa má prejednať 4. októbra 2022. Proti rozhodnutiu o odvolaní môžu podať Openbaar Ministerie (Prokuratúra, Holandsko) a hľadaná osoba kasačný opravný prostriedok.
- 5 Ak a dovtedy, kým sa v Holandsku vedie trestné stíhanie proti hľadanej osobe, môže Rechtbank (súd) v zmysle ustálenej judikatúry k článku 34 ods. 2 písm. b) a článku 36 ods. 1 zákona o odovzdaní na návrh prokurátora predĺžiť väzbu hľadanej osoby vždy najviac o tridsať dní, ak k odovzdaniu dôjde čo možno najskôr a dĺžka väzby nie je neprimeraná. Rechtbank (súd) 22. júna 2022 a 6. júla 2022 predĺžil na návrh prokurátora väzbu hľadanej osoby vždy o tridsať dní.
- 6 Keďže sa hľadaná osoba nechcela vzdať svojho práva na účasť v rámci holandského trestného konania, má prokurátor v úmysle pravidelne požiadať o predĺženie väzby až do ukončenia holandského trestného konania.
- 7 V konaní v tejto veci nebol uvedený iný dôvod, ktorý by v súlade s článkom 34 ods. 2 zákona o odovzdaní v spojení s článkom 35 tohto zákona mohol ospravedlniť predĺženie uvedenej väzby. Návrhy na predĺženie väzby preto nevyhnutne znamenajú, že prokurátor odložil odovzdanie z dôvodu prebiehajúceho holandského trestného konania. Takýto odklad môže nariadiť podľa zákona o odovzdaní. Rechtbank (súd) neskúma rozhodnutie o odsune, pretože takéto rozhodnutie patrí podľa vnútroštátneho práva do právomoci prokurátora.

Zhrnutie odôvodnenia návrhu

Prvá prejudiciálna otázka

- 8 S odkazom na rozsudky Súdneho dvora z 25. januára 2017, Vilkas (C-640/15, EU:C:2017:39, bod 43), a z 12. februára 2019, TC (C-492/18 PPU, EU:C:2019:108, bod 60), Rechtbank (súd) poukazuje na to, že hoci článok 24 ods. 1 rámcového rozhodnutia 2002/584/SVV na rozdiel od článku 23 tohto rozhodnutia neodkazuje na väzbu (resp. trvanie väzby), článok 12 a článok 24 ods. 1 rámcového rozhodnutia 2002/584/SVV v spojení s článkami 33 až 35 a článkom 36 ods. 1 zákona o odovzdaní poskytujú jasný, predvídateľný a dostupný právny základ pre ďalšie trvanie väzby v prípade odkladu odovzdania, ktorý zodpovedá požiadavkám stanoveným v článku 6 Charty základných práv

Európskej únie (ďalej len „Charta“), pričom Rechtbank (súd) odkazuje na tú skutočnosť, že každých tridsať dní skúma, či možno prípadne predĺžiť dobu väzby. Len samotná okolnosť, že došlo k odkladu právoplatne povoleného odovzdania, podľa názoru Rechtbank (súd) nevedie k tomu, že konanie o odovzdaní viac „nepokračuje“ a že nebude ukončené čo možno najskôr.

- 9 Keďže takýto výklad je základom druhej prejudiciálnej otázky, je podľa názoru Rechtbank (súd) potrebné predložiť ho Súdnemu dvoru v podobe prvej otázky v rámci návrhu na začatie prejudiciálneho konania.

Druhá prejudiciálna otázka

- 10 Kým článok 24 ods. 1 rámcového rozhodnutia 2002/584/SVV predpokladá právomoc vykonávajúceho súdneho orgánu pre rozhodnutie o odklade odovzdania, vnútroštátne preberajúce ustanovenia stanovujú, že o tejto otázke rozhodne prokurátor.
- 11 Súdny dvor však vo svojom rozsudku z 24. novembra 2020, *Openbaar Ministerie (Falšovanie listín)* (C-510/19, EU:C:2020:953), rozhodol, že holandského prokurátora nemožno považovať za vykonávajúci súdny orgán v zmysle o. i. článku 6 ods. 2 rámcového rozhodnutia 2002/584/SVV, pretože môže dostávať individuálne pokyny zo strany holandského Minister van Justitie en Veiligheid (Minister spravodlivosti a bezpečnosti, Holandsko), pričom stále ide o takýto prípad.
- 12 Súdny dvor navyše vo svojom rozsudku z 28. apríla 2022, *C a CD (Právne prekážky výkonu rozhodnutia o odovzdaní)* (C-804/21 PPU, EU:C:2022:307), rozhodol, že posúdenie, či ide o prípad vyššej moci v zmysle článku 23 ods. 3 rámcového rozhodnutia 2002/584/SVV a prípadné stanovenie nového termínu odovzdania treba považovať za rozhodnutia o vykonaní EZ, ktoré v zmysle článku 6 ods. 2 rámcového rozhodnutia 2002/584/SVV s prihliadnutím na jeho odôvodnenie 8 patria do právomoci vykonávajúceho súdneho orgánu.
- 13 Napokon sa Rechtbank (súd) pýta, či rozhodnutie o [využití] právomoci odložiť odovzdanie upravenej v článku 24 ods. 1 rámcového rozhodnutia 2002/584/SVV musí v zmysle článku 6 ods. 2 tohto rámcového rozhodnutia s prihliadnutím na jeho odôvodnenie 8 prijať vykonávací súdny orgán. Podľa názoru Rechtbank (súd) takéto rozhodnutie totiž rovnako, ako v prípade skutkových okolností predchádzajúcich vyhláseniu rozsudku Súdného dvora citovaného v bode 12, zrejme prekračuje rámec „praktickej a administratívnej podpory“, ktorou možno podľa článku 7 rámcového rozhodnutia 2002/584/SVV s ohľadom na jeho odôvodnenie 9 poveriť iný orgán, ktorý nie je vykonávacím orgánom. Vyššie uvedené je predmetom otázky II.a.
- 14 V prípade kladnej odpovede na túto otázku si Rechtbank (súd) kladie súvisiacu otázku, či okolnosť, že predmetné rozhodnutie bolo prijaté bez účasti vykonávajúceho súdneho orgánu v zmysle článku 6 ods. 2 rámcového rozhodnutia

2002/584/SVV, vedie k tomu, že hľadanú osobu viac nemožno ponechať vo väzbe na účely výkonu EZ, ktorý bol proti nej vydaný [otázka II.b].

Tretia prejudiciálna otázka

- 15 V prípade, ak by odpoveď na otázku II.a nebola záporná, Rechtbank (súd) sa pýta, aké zváženie je vykonávajúci súdny orgán povinný uskutočniť a na aké faktory je v rámci takéhoto zváženia povinný prihliadať, keď skúma, či sa má rozhodnúť o odklade odovzdania, aby hľadaná osoba, ktorej odovzdanie bolo s konečnou platnosťou povolené, mohla byť vo vykonávajúcim štáte súdne stíhaná za iný skutok, ako je ten, ktorý sa uvádza v EZ.
- 16 V tejto súvislosti Rechtbank (súd) poukazuje predovšetkým na tú skutočnosť, že súčasná prax týkajúca sa uplatňovania článku 36 ods. 1 zákona o odovzdaní spočíva v pravidelnom povolení odkladu výkonu odovzdania prokurátorom, ak sa hľadaná osoba nechce vzdať svojho práva byť prítomná v rámci holandského trestného konania. Uplatnením jej práva na odvolanie a podanie kasačného opravného prostriedku tak môže hľadaná osoba dosiahnuť, že sa doba odkladu odovzdania predĺži na mnoho mesiacov, ak nie rokov.
- 17 Z povinnosti započítania akejkoľvek doby obmedzenia osobnej slobody na účely výkonu EZ v súlade s článkom 26 ods. 1 rámcového rozhodnutia 2002/584/SVV si hľadaná osoba v takejto situácii v praxi odpyká svoj trest odňatia slobody (resp. jeho veľkú časť), keďže v Holandsku v praxi dochádza k tomu, že kým vydávajúci členský štát nemá dôvod uplatniť rámcové rozhodnutie 2008/909/SV, vykonávajúci súdny orgán nemá dôvod uplatniť dôvod odmietnutia výkonu upravený v článku 4 bode 6 rámcového rozhodnutia 2002/584/SVV.
- 18 Holandsko síce prebralo článok 24 ods. 2 rámcového rozhodnutia 2002/584/SVV, a teda možno pristúpiť k podmienenému odovzdaniu, ktoré má v holandskom práve podobu „predbežného prenechania“, avšak v praxi Poľsko zjavne nespôsobuje pri podmienenom odovzdaní v prípade, ak bol vydaný EZ na účely výkonu trestu odňatia slobody. Možnosť podmieneného odovzdania preto v skutočnosti v takomto prípade stroškotá.
- 19 Konkrétne sa Rechtbank (súd) snaží svojou treťou otázkou zistiť, či sa majú úvahy Súdného dvora uvedené v jeho rozsudku z 11. marca 2020, SF (Európsky zatykač – Záruka vrátenia do vykonávajúceho štátu) (C-314/18, EU:C:2020:191), a najmä v bodoch 59 až 61 tohto rozsudku vykladať analogicky, alebo či vykonávajúci súdny orgán vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti nemôže odložiť odovzdanie len z toho dôvodu, že hľadaná osoba sa v štáte výkonu nevzdala svojho práva byť prítomná v rámci trestného konania, ale je v každom jednotlivom prípade povinný skúmať, či existujú konkrétne dôvody spočívajúce v dodržaní práva dotknutej osoby na obhajobu alebo práva na riadny výkon spravodlivosti, ktoré si nevyhnutne vyžadujú jej prítomnosť vo vykonávajúcim členskom štáte až do právoplatného skončenia trestného stíhania, pričom je potrebné zohľadniť mechanizmy spolupráce, ktoré dotknutej osobe umožnia uplatnenie jej práva na

obhajobu v rámci trestného stíhania vedeného vo vykonávajúcom členskom štáte, aj po jej odovzdaní do vydávajúceho členského štátu.

Návrh na prejednanie veci v nalievavom konaní

Vzhľadom na tú skutočnosť, že hľadaná osoba sa až do skončenia holandského trestného konania nachádza vo vydávacej väzbe, žiada Rechtbank (súd) o prejednanie tejto veci v nalievavom konaní podľa článku 107 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora.

PRACOVNÝ DOKUMENT